

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/89/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615201263
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615201263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava 1, IČO: 35 787 783, zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom P. 7, XXX XX H., proti žalovanému: G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX Z. S., o zaplatenie 1.037,23 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/78/2015-95 zo dňa 21. októbra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamietnutý a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Ostatné výroky rozsudku okresného súdu (v poradí prvý a druhý) **z o s t á v a j ú** n
e d o t k n u t é .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 315,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 386,19 Eur od 09.08.2014 do 11.09.2014, zo sumy 315,19 Eur od 12.09.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 209,52 Eur od 16.06.2014 do 09.06.2015, zo sumy 164,52 Eur od 10.06.2015 do 10.07.2015, zo sumy 119,52 Eur od 11.07.2015 do 11.08.2015, zo sumy 74,52 Eur od 12.08.2015 do 12.10.2015 a zo sumy 34,25 Eur od 13.10.2015 do zaplatenia, ktoré sumy súd povolil žalovanému splácať v pravidelných mesačných splátkach po 60,00 Eur splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (v poradí prvý výrok). Konanie o zaplatenie 175,00 Eur, o zaplatenie úroku vo výške 23,4 % ročne zo sumy 22,11 Eur od 10.06.2015 do 10.07.2015, zo sumy 67,11 Eur od 11.07.2015 do 11.08.2015, zo sumy 112,11 Eur od 12.08.2015 do 12.10.2015, zo sumy 152,11 Eur od 13.10.2015 do zaplatenia a o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 45,00 Eur od 10.06.2015 do 10.07.2015, zo sumy 90,00 Eur od 11.07.2015 do 11.08.2015, zo sumy 135,00 Eur od 12.08.2015 do 12.10.2015 a zo sumy 175,00 Eur od 13.10.2015 do zaplatenia, zastavil (v poradí druhý výrok). Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol (v poradí tretí výrok) a vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva (v poradí štvrtý výrok).

Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.02.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.037,23 Eur so zmluvným úrokom, ako i s úrokom z omeškania bližšie špecifikovanom v žalobe. V dôvodoch žaloby uviedol, že žalovanému poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.03.2013 úver vo výške 327,00 Eur na nákup

spotrebného tovaru, zároveň mu poskytol revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Žalovaný vyčerpal ku dňu 29.10.2012 z úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 981,25 Eur. Žalovaný sa zaviazal spotrebný úver zaplatiť v 15 mesačných splátkach vo výške 26,19 Eur a zároveň splatiť revolvingový úver v mesačných splátkach vo výške 5 % z úverového rámca. Žalovaný si svoje záväzky z úverových zmlúv neplnil, dňa 08.07.2014 bol vyzvaný na úhradu zmluvnej pokuty zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dňa 21.07.2014 na úhradu zmluvnej pokuty zo zmluvy o revolvingovom úvere. Dňa 15.06.2014 sa stal splatným dlh žalovaného vo výške 259,02 Eur z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dňa 16.07.2014 dlh vo výške 849,21 Eur z titulu zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný výhrady voči žalobe nemal. Pri výsluchu uviedol, že úver vo výške 327,00 Eur mu bol poskytnutý na kúpu sporáka. Tiež mu bola poskytnutá úverová karta, na základe ktorej čerpal prostriedky z automatu a vykonával aj platby v obchodoch. Po podaní žaloby vykonal úhrady v celkovej výške 175,00 Eur. Pre prípad úspechu žalobcu žiadal povoliť splácanie dlhu v mesačných splátkach po 30,00 Eur, nakoľko má príjem z pracovného pomeru vo výške 530,00 Eur - 540,00 Eur mesačne, býva v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá má príjem z dohody približne vo výške 20,00 Eur a zároveň poberá rodičovský príspevok. Tiež poukázal na jednu vyživovaciu povinnosť k 5-ročnému dieťaťu.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia uviedol, že pokiaľ žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 175,00 Eur s príslušným úrokom z omeškania, v tejto časti konanie zastavil.

Žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko z vykonaného dokazovania mal preukázané, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 08.03.2013 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 327,00 Eur, ktorý žalovaný uhradil len čiastočne, a to formou 7 splátok splatných od 15.04.2013 do 15.10.2013, nemal však zaplatené ďalšie splátky (8 splátok po 26,19 Eur splatných od 15.11.2013 do 15.06.2014) v celkovej výške 209,52 Eur. Tiež mal preukázané, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil žalobcovi z titulu nedoplatku na zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovanému tak z tohto titulu zostala neuhradená len suma 34,52 Eur (209,52 - 175). V zostávajúcej časti uplatnených nárokov z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 49,50 Eur, predstavujúcich náklady spojené s uplatnením pohľadávky, žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že žalobca si uplatnil uvedený nárok ako náklady vynaložené v rámci mimosúdneho vymáhania, ktoré reálne predstavujú náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, ktoré mali vzniknúť v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti zo strany klienta. Žalobca však vznik uvedených nákladov žiadnym spôsobom nepreukázal, dostatočne ich nešpecifikoval a ani nekonkretizoval, aké úkony vo vzťahu k žalovanému vykonal v súvislosti s vymáhaním pohľadávky a aké konkrétne výdavky mu v súvislosti s tým vznikli. Predložené prehľady nákladov nepredstavujú konkrétne náklady v predmetnej veci. Okresný súd ako nedôvodnú vyhodnotil žalobu žalobcu aj v časti uplatnených úrokov i úrokov z omeškania. V tomto smere bližšie uviedol v odôvodnení rozsudku, že zmluvný úrok ako odplata za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, ktorá skutočnosť vyplýva i z ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka. V tomto smere poukázal i na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Žiline. Čo sa týka zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú účastníci uzatvorili dňa 04.04.2012, okresný súd najskôr poznamenal, že táto zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom a tiež sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Zároveň z obsahu zmluvy zistil, že dojednanie o výške mesačnej splátky je neurčité a nezrozumiteľné a z tohto dôvodu i neplatné. Výška splátky je koncipovaná ako percento z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur. Takéto dojednanie je neurčité, nakoľko jeho obsah je nejasný a nemožno ho ustáliť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navyiac ani zo samotného prehľadu splátok nevyplýva, akým spôsobom žalobca určoval výšku týchto splátok, keď splátky splatné 10.11.2012 a 10.12.2012 boli predpísané vo výške 45,00 Eur, splátka splatná 10.01.2013 vo výške 60,00 Eur, hoci od októbra 2012 žalovaný úver nečerpal. Následne od 10.03.2013 bola splátka znížená na 45,00 Eur a napriek úhradám žalovaného sa až do splatnosti úveru neznížila. Na základe týchto skutočností a s poukazom na prehľad čerpania úveru, podľa ktorého žalovaný čerpal finančné prostriedky vo výške 890,01 Eur a zaplatil 609,34 Eur, priznal žalobcovi len právo na zaplatenie sumy 280,67 Eur, po pripočítaní nezaplatených splátok z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 08.03.2013 (34,52 Eur) priznal navrhovateľovi celkovú sumu 315,19 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Pokiaľ žalobca žiadal priznať peňažný nárok vo väčšom rozsahu, vo zvyšku návrh zamietol. V súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanému splácať priznané plnenie v splátkach po 60,00 Eur mesačne prihládajúc na výšku priznanej istiny i pomeru žalovaného.

Proti rozsudku čo do zamietavého výroku v časti revolvingového úveru a čo do výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci. Navrhol

rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušiť, návrhu vyhovieť alebo vrátiť vec okresnému súdu na nové prerokovanie veci.

V dôvodoch odvolania uviedol, že pokiaľ ide o celkovú čiastku k zaplateniu revolvingového spotrebiteľského úveru, túto nie je možné uviesť z dôvodu, nakoľko závisí od budúceho čerpania finančných prostriedkov z úverového rámca po uzavretí zmluvy. V momente uzavretia zmluvy tak výška poskytnutého úveru nemôže byť zrejmá. Rovnako nie je možné z tohto dôvodu rozložiť splátku na splátku úroku, splátku istiny a splátku poplatku, keďže v momente podpisu nie je zrejmá jej výška, ktorá záleží výlučne od budúceho čerpania dlžníkom, nakoľko zmluva ohľadne revolvingového úveru je uzavretá na dobu neurčitú. Rozsudok okresného súdu v tejto časti považoval odvolateľ i za nepreskúmateľný, nakoľko súd presne neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, z akých skutočností vychádzal. Súd by mal pri svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Závery, ku ktorým súd dospeje, musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutých výrokoch (v poradí tretí a štvrtý) potvrdil, a to za nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vo vzťahu k tretiemu výroku vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

Námietka žalobcu, že rozsudok okresného súdu v časti zamietnutia jeho nároku na zaplatenie dlhu žalovaného z titulu revolvingového úveru je nepreskúmateľný, neobstojí. Z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku (str. 8 posledný odsek s pokračovaním na str. 9) je zrejmé, aké úvahy viedli prvostupňový súd k záveru o neplatnosti dojednania o výške mesačnej splátky v zmluve o revolvingovom úvere. V tomto smere nemožno okresnému súdu nič vytknúť. Odvolací súd preto môže už len konštatovať, že vyššie uvedená časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Neobstojí ani ďalšia (posledná) námietka žalobcu, že pri uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere nebolo možné uviesť celkovú čiastku na zaplatenie, nakoľko v momente uzavretia zmluvy nemohla byť zrejmá výška poskytnutého úveru a preto nebolo možné pri uzavretí zmluvy ani rozložiť splátku na splátku úroku, splátku istiny a splátku poplatku. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku (str. 8 posledný odsek s pokračovaním na str. 9), okresný súd nezaložil svoje rozhodnutie o zamietnutí nároku žalobcu na zaplatenie zvyšku dlhu žalovaného zo zmluvy o revolvingovom úvere na tom, čo tvrdí žalobca, ale v dôsledku toho, že splátka revolvingového úveru bola pri uzavretí zmluvy dojednaná neurčito a nezrozumiteľne a takéto neurčité dojednanie nebolo možné objasniť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto smere zároveň poznamenal, že ani zo samotného prehľadu splátok nevyplýva, akým spôsobom žalobca určoval ich výšku. Nakoľko žalobca k týmto právnym úvahám a záverom okresného súdu neuviedol vo svojom odvolaní žiadne argumenty a zároveň za situácie, kedy odvolací súd sa s právnymi úvahami a závermi okresného súdu v tomto smere stotožnil, odvolacia námietka žalobcu nie je dôvodná.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia vyhodnotil obidve odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné a preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku (v poradí tretí) i od tohto výroku v závislom výroku o náhrade trov konania (v poradí štvrtý) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu (v poradí prvý a druhý) sa krajský súd nedotkol, nakoľko tieto neboli odvolaním napadnuté.

Žalovanému ako úspešnému účastníkovi odvolacieho konania nebola priznaná náhrada týchto trov, nakoľko si ich neuplatnil a v tomto smere nepodal žiadny návrh na ich náhradu (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.